

15. desember 2014

Hvem lytter?

Ulovlige basestasjoner for tapping av mobiltrafikk påminner om gammel lærdom.

Aftenposten har påvist at et antall falske basestasjoner for mobilkommunikasjon er (eller i hvert fall har vært) utplassert i Oslo sentrum, i nærheten av sentrale politiske myndigheter og næringsaktører. Stasjonene er små, bærbare enheter som innenfor noen hundre meter kan overta mobiltrafikken, kartlegge hvem som kommuniserer med hvem og eventuelt tappe trafikken, - tale så vel som sms og annen datatrafikk.

Oppdagelsen har vakt stor oppsikt. Hvem driver med dette? Muligvis en fremmed stat pga omfanget. Hvorfor er det ikke kartlagt tidligere? Godt spørsmål, eller har det kanskje vært kjent av fagkunnskapen? I alle fall, det politiske miljø engasjerer seg med iver.

En side av saken burde være enkel: INGEN kommunikasjon som ikke tåler å komme på avveier kan formidles elektronisk – mobilt eller over faste nett – om den ikke er sikret med avansert kryptering. Ingen kommunikasjonssystemer er sikre mot uvedkommendes tapping. Slik har det vært fra de første telegrafenes og de manuelle telefonsentralenes dager, og slik er det fortsatt med fiberkabler, mobilkommunikasjon og Internett. Men bevisstheten om sikkerhetsrisikoen har kanskje avtatt. Så sent som på 1960-tallet satte krigskulturen fortsatt sitt preg. Alle telefoner i Forsvarets telenett var merket med godt synlig tekst: DU SNAKKER. HVEM LYTTER?

Mens bevisstheten om kommunikasjonssikkerhet og tilhørende disiplin er relativt høy i Forsvaret, er den nærmest ikke eksisterende i samfunnet forøvrig. (La dette stå som et ikke forskningsbelagt inntrykk.) Da er det greit å heve pekefingeren: Anskaff nødvendig kryptering for beskyttelse av strengt fortrolig kommunikasjon. Forøvrig: Pass tungen!

T